

INDEX.

QUÆSTIO I.

De fide.		
Ordo hujus materiæ, et aliarum quæ tractantur in hac secunda secundæ.		
Summa textus D. Thomæ in singulis quæstionibus.		
DISPUTATIO I. — De objecto specificante fidem, ejusque resolutione.		
Articulus I. — Utrum objectum formale fidei sit veritas prima revelans.	1	Solvuntur argumenta. 72
Articulus II. — Quæ sit resolutio fidei, et an fiat per discursum.	3	DISPUTATIO III. — De pia affectione voluntatis ad credendum. 77
Unde nobis constet Deum, hoc aut illud dixisse.	4	Articulus I. — Utrum pia affectio voluntatis concurrat ad specificationem fidei. 77
Qualis discursus interveniat in resolutione fidei.	6	Solvuntur argumenta. 78
Quomodo ad resolutionem fidei intret propositio Ecclesiæ.	6	Articulus II. — Utrum judicium prærequiritum ad piam affectionem sit supernaturale. 80
Articulus III. — Quodnam sit objectum materiale fidei.	6	Solvuntur argumenta. 85
DISPUTATIO II. — De certitudine, et obscuritate fidei.	15	Articulus III. — Utrum requiratur aliquis habitus in voluntate ad hanc piam affectionem. 87
Articulus I. — Utrum evidentia objecti repugnet cum fide in eodem subjecto.	15	DISPUTATIO IV. — De obligatione ad credendum. 90
Articulus II. — Utrum fides possit stare cum evidentia in attestante.	18	Articulus I. — Utrum fides explicita Christi, vel trinitatis sit necessaria necessitate medii. 91
Solvuntur argumenta.	21	Solvuntur argumenta. 97
Articulus III. — Utrum evidentia credibilitatis compatiatur cum fide, et eliciatur ab ipsa, an non.	21	Articulus II. — De necessitate præcepti ad credendum. 101
Solvuntur argumenta.	24	DISPUTATIO V. — De subjecto et causa fidei. 105
Articulus IV. — Utrum fidei aliquando possit subesse falsum.	24	Articulus I. — In quibus subjectis non inveniatur fides. 105
An Deus possit dicere falsum absolute loquendo, sive id fiat cum formali mendatio, vel cum malitia volendi decipere, sive non.	37	Solvuntur argumenta. 111
Solvuntur argumenta.	39	Articulus II. — De causa fidei. 112
	44	DISPUTATIO VI. — De revelationibus privatis. 113
	51	Articulus ultimus. — De effectibus fidei. 116
	53	Articulus I. — Utrum omnes articuli fidei contineantur implicite in illis duobus credibilibus, Deus est, et inquiringibus se remunerator est. 117
	53	Solvuntur argumenta. 119
	60	Solvuntur argumenta. 119

Articulus II. — Utrum post Apostolos numerus articuloꝝ fidei creverit, taliter quod in aliis fuerit evangelii perfectior notitia, quam in ipsis.	120	Articulus III. — Utrum papa deponi possit ab Ecclesia, sicut ab eadem eligitur, et in quibus casibus.	250
Solvuntur argumenta.	123	De depositione papæ.	258
Articulus III. — An totam cognitionis plenitudinem rerum pertinentium ad fidem acceperint Apostoli in die sancto pentecostes, vel postea.	126	Solvuntur argumenta.	262
Solvuntur argumenta.	128	DISPUTATIO III. — De potestate papæ in Ecclesia quantum ad ea in quibus errare non potest.	264
Articulus IV. — Utrum articuli fidei convenienter enumerentur.	129	Articulus I. — Utrum in approbatione, et emendatione scripturæ canonicæ papa errare possit.	264
Articulus V. — Explicantur ea quæ docet D. Thomas in articulo nono.	133	Solvuntur argumenta.	271
		De æqualitate in auctoritate librorum canonicorum.	275
		De potestate quam habet pontifex circa editionem, translationem, et correctionem Scripturæ.	277
		De editione, qua nunc utitur Ecclesia.	280
		De perpetua Scripturæ continuatione in Ecclesia.	282
TRACTATUS DE AUCTORITATE SUMI PONTIFICIS.	136	Quid præter vulgatam aliæ translationes valeant ad confirmanda dogmata.	283
Præmium.	136	Quam puritatem habeat modo editio nostra vulgata.	287
Sequitur expositio litteræ D. Thomæ.	139	Quam certitudinem habeat correctio ista facta a Sixto V et Clemente.	290
DISPUTATIO I. — De primatu et institutione supremi capitis in Ecclesia, qui est Romanus pontifex.	139	Articulus II. — Utrum in canonizatione et beatificatione sanctorum summus pontifex errare possit.	293
Articulus I. — Utrum necesse sit in Ecclesia ponere aliquam supremam potestatem visibilem ad proponendum et determinandum res fidei.	139	Quam antiqua sit in Ecclesia sanctorum canonizatio.	295
Solvuntur argumenta.	147	Quid pertineat ad publicum cultum pro sanctis canonizatis.	296
Articulus II. — Utrum hæc potestas proponendi, et determinandi res fidei alicui determinatæ personæ concessa sit a Christo Domino.	160	De certitudine canonizationis.	297
Solvuntur argumenta.	167	Quid de pontifice erga beatificationem sanctorum.	301
Articulus III. — Utrum potestas suprema determinandi res fidei sit tantum in vero, et legitimo successore Petri, Romano pontifice.	175	Quid de cultu fidelium erga beatificatos.	304
Solvuntur argumenta.	186	De cultu erga non beatificatos.	306
Articulus IV. — Ostenditur supremam hanc potestatem esse in episcopo urbis Romæ.	196	Articulus III. — Utrum in ferendis legibus pro universa Ecclesia, et religionibus approbandis pontifex errare possit.	308
DISPUTATIO II. — De his quæ potest Ecclesia in personam papæ; ut de electione, depositione et certitudine personæ electæ.	213	Solvuntur argumenta.	312
Articulus I. — Utrum potestas eligendi pontificem, et modus eligendi commissus sit Ecclesiæ a Christo Domino.	213		
Solvuntur argumenta.	219	TRACTATUS DE SPE.	316
In quibus resideat hæc potestas secundum se, sive de jure ecclesiastico, sive de jure divino.	223	A QUÆSTIONE XVII, usque ad QUÆSTIONEM XXII.	316
Articulus II. — Utrum facta legitima electione pontificis sit de fide per se primo, vel per se secundo hanc personam in particulari esse papam.	228	Ordo materiæ de spe secundum suas quæstiones.	316
Solvuntur argumenta.	238	Explicatio litteræ D. Thomæ per suas quæstiones.	317
		DISPUTATIO IV. — De objecto formali et materiali, et natura spei theologicæ.	323

Articulus I. — Quod sit objectum formale spei theologicæ.	323	requirantur tamquam dispositiones physicæ ad augmentum charitatis.	434
Proponuntur et solvuntur argumenta.	332	De secundo dubio.	439
Articulus II. — Explicatur objectum materiale spei theologicæ.	338	Solvuntur argumenta.	440
Proponuntur et solvuntur argumenta.	342	Articulus III. — Utrum actus charitatis, etiam remissi, mereantur augmentum charitatis, et quomodo.	441
Articulus III. — Utrum spes sit virtus theologica et infusa.	345	Articulus IV. — Quando detur augmentum de facto pro actibus remissis.	448
Solvuntur argumenta.	353	Solvuntur argumenta.	454
Articulus IV. — Utrum dari possit spes acquisita circa objectum supernaturale.	354	Sententia magistri Bagnez.	456
Solvuntur argumenta.	357	Solvuntur argumenta.	457
DISPUTATIO V. — De subjecto spei theologicæ, ejusque certitudine.	358	DISPUTATIO X. — De amissione charitatis, et gratiæ.	460
Articulus I. — Utrum in beatis maneat habitus, vel actus spei theologicæ.	358	Articulus I. — Utrum peccatum mortale non solum demeritorie, sed physice repugnet charitati, ita ut in illo instanti simul esse possint.	460
Solvuntur argumenta.	362	Solvuntur argumenta.	466
Articulus II. — Utrum possit in beatis esse actus spei communiter dictæ circa aliquod objectum creatum.	364	Articulus II. — Utrum peccatum veniale aliquo modo diminuat habitum charitatis.	468
Articulus III. — Quomodo spes in viatoribus possit esse certa.	367	Solvuntur argumenta.	469
DISPUTATIO VI. — De dono timoris.	373		
Articulus I. — Utrum donum timoris sit habitus distinctus secundum suam rationem formalem ab habitu spei, et aliam virtutum.	373	QUÆSTIO LXIV.	
Solvuntur argumenta.	379	De homicidio.	473
Articulus II. — Quis sit proprius actus doni timoris.	381	Explicatio litteræ D. Thomæ.	474
DISPUTATIO VII. — De desperatione.	389	DISPUTATIO XI. — De homicidio.	478
Articulus unicus. — Utrum facta alicui revelatione absoluta de sua condemnatione possit, et teneatur sperare.	389	Articulus I. — Utrum liceat alicui occidere seipsum.	478
Solvuntur argumenta.	397	Articulus II. — An in remedium totius communitatis possit innocens tradi tyranno.	481
		Articulus III. — An sit licitum alicui in defensionem propriæ vitæ occidere alium cum moderamine inculpatae tutelæ.	485
QUÆSTIO XXIII.		Solvuntur argumenta.	490
De charitate.	401	Articulus IV. — An liceat privatæ personæ in defensionem vitæ suæ intendere occisionem aggressoris, tamquam medium ad suam defensionem, aut velle talem occisionem, saltem indirecte, vel per accidens, vel aliquo alio modo.	491
Ordo totius materiæ.	401	Solvuntur argumenta.	495
DISPUTATIO VIII. — De natura et productione virtutis charitatis.	407	Articulus V. — An propter defensionem honoris, aut bonorum temporalium possit licite occidere aggressorem.	498
Articulus I. — Utrum charitas sit vera, et propria amicitia erga Deum: ubi agitur de objecto ejus formali.	407	Articulus VI. — An possit quis in defensionem vitæ proximi, aut bonorum temporalium illius, occidere aggressorem.	501
Solvuntur argumenta.	409	Articulus VII. — An liceat aliquando prævenire aggressorem ipsum interficiendo.	503
Articulus II. — Utrum in charitate naturali inveniatur ratio amicitia erga Deum.	412	Articulus VIII. — An percussus ab aliquo, sive pugno, sive alapa possit in defensionem honoris, ipsum reperculere.	506
Solvuntur argumenta.	417		
Articulus III. — Utrum charitas sit una secundum speciem atomam.	419		
Solvuntur argumenta.	421		
Articulus IV. — Utrum charitas sit cæteris virtutibus excellentior, etiam in esse naturæ.	425		
DISPUTATIO IX. — De augmento charitatis physico, et meritorio.	430		
Articulus I. — De his quæ hic sunt supponenda, et disputanda.	430		
Articulus II. — Utrum actus charitatis			

- Articulus IX. — An quando quis potest secundum ordinem juris recuperare bona sua temporalia injuste ablata a latrone, possit tamen tunc in defensionem illorum occidere latronem. 508
-
- TRACTATUS DE IRREGULARITATE. 512
- DISPUTATIO XII. — De natura, et causa irregularitatis. 512
- Articulus I. — Utrum irregularitas sit censura ecclesiastica. 512
- Solvuntur argumenta. 516
- Articulus II. — Utrum irregularitas quæ incurritur propter homicidium, aut propter mutilationem habeat rationem censuræ. 518
- Solvuntur argumenta. 521
- Articulus III. — Quid sit hæc irregularitas homicidii, aut mutilationis. 522
- Solvuntur argumenta. 523
- Articulus IV. — Utrum irregularitas solo jure canonico ecclesiastico sit introducta. 524
- Solvuntur argumenta. 526
- DISPUTATIO XIII. — De irregularitate, quæ incurritur propter homicidium culpabiliter voluntarium. 531
- Articulus I. — Utrum homicidium voluntarium illud sit, quod sit ex proposito, et directa intentione occidendi. 531
- Solvuntur argumenta. 534
- Articulus II. — Utrum quando homicidium est per se secundo volitum in sua causa, sit necessarium, quod ipsa causa, quæ est per se volita sit formaliter volita in quantum causa ipsius homicidii; an vero sufficiat, quod illud quod est causa per se illius homicidii sit per se volitum, non tamen ut causa. 536
- Articulus III. — Utrum omnis concausa homicidii voluntarii incurrat irregularitatem proveniente ex homicidio voluntario. 540
- Articulus IV. — Utrum ut quis incurrat irregularitatem homicidii adhibendo causam ad illud sit necessarium, quod de facto homicidium subsequatur. 544
- Solvuntur argumenta. 545
- Articulus V. — Utrum ut quis dans causam homicidii incurrat irregularitatem sit necessarium, quod homicidium ex vi talis causæ sequatur. 547
- Solvuntur argumenta. 548
- Articulus VI. — Utrum causa moralis incurrat irregularitatem homicidii voluntarii, etiam si causalitatem semel præstitam impediatur de facto ante homicidium subsecutum. 549
- DISPUTATIO XIV. — De irregularitate, quæ incurritur ex homicidio voluntario licito, sive privata, sive publica auctoritate facto. 552
- Articulus I. — Utrum qui alterum occidit in defensionem propriæ vitæ contrahat irregularitatem. 552
- Solvuntur argumenta. 556
- Articulus II. — Utrum iudices sæculares proferentes sententiam sanguinis morte subsecuta maneat irregulares. 558
- Articulus III. — Utrum advocati ferentes patrocinium in causa sanguinis incurrant irregularitatem. 564
- Articulus IV. — Utrum accusator in causa sanguinis maneat irregularis subsecuta morte, aut mutilatione accusati. 566
- Articulus V. — Utrum ferens testimonium in causa sanguinis justa subsecuto effectu fiat irregularis. 575
- Articulus VI. — Utrum quomodolibet concurrentes ad mortem, seu mutilationem fiant irregulares. 577
- Articulus VII. — Utrum laici militantes in bello justo, morte aut mutilatione subsecuta, maneat irregulares. 579
- Articulus VIII. — Utrum clerici militantes in bello justo incurrant irregularitatem. 580
- DISPUTATIO XV. — De irregularitate quæ contrahitur propter homicidium casuale. 583
- Articulus I. — Utrum homicidium casuale subsecutum ex pura omissione actionis debitæ inducat irregularitatem rei omittentis. 584
- Articulus II. — Quæ, et quanta debeat esse negligentia in omissione, ex qua sequitur homicidium, ut illud inducat irregularitatem. 587
- Articulus III. — Utrum qui dat operam rei illicitæ morte secuta sit irregularis, quamvis omnem adhibeat diligentiam. 589
- Solvuntur argumenta. 591
- DISPUTATIO XVI. — De irregularitate proveniente ex mutilatione. 593
- Articulus I. — Utrum mutilatio alicujus membri inducat irregularitatem. 593
- Articulus II. — Utrum qui seipsum mutilat incurrat irregularitatem. 596
- DISPUTATIO XVII. — De irregularitate proveniente ex indebito usu sive activo sive passivo sacramentorum. 600
- Articulus I. — Utrum ex iteratione baptismi incurrat irregularitas. 600
- Articulus II. — Utrum per indebitam

- susceptionem aliorum sacramentorum incurrat irregularitas. 604
- DISPUTATIO XVIII. — De potestate dispensandi super irregularitate. 605
- Articulus I. — Utrum episcopi habeant potestatem dispensandi in irregularitate homicidii voluntarii liciti. 605
- Articulus II. — Utrum episcopi habeant potestatem secundum jus commune antiquum ante Concilium Tridentinum ad dispensandum in irregularitate homicidii voluntarii illiciti. 609
- Articulus III. — Utrum virtute privilegii bullæ cruciatæ possit quis absolvi ab irregularitate. 613
- QUÆSTIO LXXXI.
- De religione. 616
- DISPUTATIO XIX. — De essentia, et quidditate religionis. 618
- Articulus I. — Utrum religio ordinet hominem solum ad Deum. 618
- Dubium unicum. — Quomodo verificetur quod religio est ad solum Deum, cum injuria creaturæ sit sacrilegium contra religionem. 620
- Impugnatur sententia Vazquez ex jure canonico, et ratione D. Thomæ. 622
- Solvuntur argumenta. 629
- Articulus II. — Quid sit objectum formale, et materiale virtutis religionis. 649
- Articulus III. — Unde sumatur, et quomodo salvetur religionem esse unam virtutem. 653
- Solvuntur argumenta. 661
- Articulus IV. — Utrum religio sit specialis virtus ab aliis distincta. 664
- Dubium. — Utrum actus unius potentia possit esse elicitive ab habitu existente in alia potentia. 666
- Solvuntur argumenta. 671
- Expenditur solutio D. Thomæ ad tertium argumentum. 673
- Solvuntur argumenta. 677
- Articulus V. — Utrum religio sit virtus theologica, et quomodo virtus theologica habeat pro objecto immediato Deum. 679
- Solvuntur argumenta. 684
- Articulus VI. — Utrum religio sit præferenda aliis virtutibus moralibus. 691
- Expenditur prima ratio D. Thomæ. 691
- Expenditur secunda ratio D. Thomæ. 692
- Præfertur religio justitiæ legali. 693
- Præfertur misericordiæ. 697
- Præfertur humilitati. 699
- Comparatur religio pœnitentiæ. 700
- Religio præfertur obedientiæ. 704
- Articulus VII. — Utrum religio habeat aliquem actum exteriorem, seu aliquas exteriores cæremonias. 705
- Utrum actus exteriores sint proprie et elicitive virtutis religionis. 708
- Articulus VIII. — Utrum religio sit idem sanctitati. 711
- Quomodo sanctitas importet munditiam, et firmitatem. 712
- In quo consistat sanctitas. 715
- Quibus virtutibus imperet religio. 718
- QUÆSTIO LXXXII.
- De devotione. 723
- DISPUTATIO XX. — De actu interiori religionis, qui est devotio. 724
- Articulus I. — Utrum devotio sit specialis actus. 724
- Articulus II. — Utrum devotio sit actus religionis. 730
- Articulus III. — De causa et effectu devotionis. 733
- QUÆSTIO LXXXIII.
- De oratione. 739
- DISPUTATIO XXI. — De pertinentibus et requisitis ad orationem. 741
- Articulus I. — Utrum oratio sit actus appetitivæ virtutis. 741
- Articulus II. — Utrum conveniens sit orare. 754
- Articulus III. — Utrum oratio sit actus religionis. 759
- Quomodo oratio, quæ est actus intellectus sit elicitive physice ab habitu religionis existente in voluntate. 760
- Quomodo petitioni essentialiter conveniat exhibere cultum Deo. 765
- Quid de præcepto orationis. 769
- An oratio sit necessaria necessitate mediæ pro adultis. 770
- Oratio, quæ est actus religionis, cadit sub præcepto divino, et naturali. 772
- Qui recitat horas canonicas quotidie, aut diebus festis assistit missæ, satisfacit sufficienter præcepto orationis. 774
- Quid de animabus purgatorii. 776
- Articulus IV. — Utrum solus Deus debeat orari. 776
- Solvuntur argumenta. 782
- Quomodo sancti cognoscant orationes nostras quas ad ipsos dirigimus. 786
- Articulus V. — Quænam res sint quas possumus in oratione petere. 791
- Articulus VI. — Pro quibus personis possumus licite orare. 796
- Articulus VII. — Utrum convenienter septem petitiones orationis dominicæ assignentur. 803
- Articulus VIII. — Quibus personis conveniat orare. 804
- DISPUTATIO XXII. — De quidditate, et substantia officii divini. 806

- Articulus I. — Quid intelligatur nomine horæ canonicæ, et quid illæ sint. 806
- Articulus II. — Quo jure introductum sit in Ecclesia divinum officium. 811
- Articulus III. — De distributione officii divini, et numero horarum. 813
- Articulus IV. — De personis quæ obligantur ad officium divinum. 816
- Utrum omnes clerici, qui sunt in sacris ordinibus obligentur ad recitandum officium divinum, et quo jure. 816
- Articulus V. — Utrum religiosæ personæ teneantur ad recitandas horas, et quo jure. 818
- Articulus VI. — Utrum beneficiarii obligentur ad recitandas horas canonicas. 821
- Articulus VII. — Utrum beneficiarius sit obnoxius restitutioni si non recitet, et quomodo. 824
- QUÆSTIO LXXXVIII.
- De voto per quod aliquid Deo promittitur. 830
- DISPUTATIO XXIII. — De pertinentibus ad essentiam voti. 833
- Articulus I. — Utrum sufficiat solum propositum voluntatis ad rationem voti. 833
- Solvuntur argumenta. 834
- Articulus II. — Utrum ad votum requiratur necessario propositum faciendi rem, quam promisit vovens. 836
- Solvuntur argumenta. 839
- Articulus III. — Utrum ad votum requiratur deliberatio, et quæ sit sufficiens, ut votum obliget. 840
- Solvuntur argumenta. 841
- Articulus IV. — Utrum vovere aliquid, quod sit peccatum veniale, sit peccatum mortale. 844
- Solvuntur argumenta. 845
- Articulus V. — Utrum ea quæ sunt necessaria ad salutem necessitate præcepti sint materia voti. 846
- Solvuntur argumenta. 846
- Articulus VI. — Utrum votum factum propter malum finem, de re tamen, quæ est in consilio sit validum. 848
- Articulus VII. — Utrum vota facta de his, quæ sunt opposita consiliis sint valida. 849
- Solvuntur argumenta. 851
- Articulus VIII. — Utrum votum de re levi, verbi gratia, de recitanda oratione dominica, obliget sub mortali. 853
- Solvuntur argumenta. 855
- Articulus IX. — Utrum promissio facta homini præsentanti, et acceptanti, obliget sub mortali. 85
- Solvuntur argumenta. 859
- Articulus X. — Utrum sit verum, quod ille, qui vovet religionem in communi, teneatur adire omnes religiones in particulari, quoadusque inveniat aliquam in qua recipiatur. 861
- Articulus XI. — Utrum ille, qui vovit religionem, et ex aliqua causa non potest in illa recipi, teneatur servare castitatem. 863
- Solvuntur argumenta. 865
- Articulus XII. — Utrum votum non nubendi sit votum castitatis, obligetque ad illam. 866
- Solvuntur argumenta. 867
- Articulus XIII. — Utrum expediat aliquid vovere. 869
- Articulus XIV. — Utrum votum sit actus patriæ, sive religionis. 871
- Articulus XV. — Utrum solemnizetur votum per susceptionem ordinis, vel professionem ad certam regulam. 874
- Articulus XVI. — Utrum vota emissa a religioso sine sui superioris voluntate sint valida. 875
- Solvuntur argumenta. 877
- Articulus XVII. — Utrum votum emissum a filio dum erat sub potestate patris, possit a patre irritari dum est extra curam illius. 879
- Solvuntur argumenta. 880
- Articulus XVIII. — Utrum possit in voto, sive absolute, sive in voto solemnii continentiae fieri dispensatio. 881
- Solvuntur argumenta. 882
- Articulus XIX. — Utrum in voto solemnii religionis a monacho emisso, possit summus pontifex dispensare. 883
- Solvuntur argumenta. 885
- QUÆSTIO I. EXPOSITIVA.
- Ad illa verba: Ecce mille argenteos dedi tibi. Hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt, Genes. xx. Cur Saram tanto argenti pondere ad velamen oculorum tui Abimelech voluerit. 891
- QUÆSTIO II.
- Ad illa verba: Et concentum cæli quis dormire faciet, Job. xxxviii. An ex cælorum motibus musicus aliquis sonus resultet. 903
- QUÆSTIO III.
- Ad illa verba: Classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber, etc. iii Re-

- gum ix. An Salomon Hispanico auro ditior, quam Palæstino. 912
- tutum, jusque academiæ summæ auctoritatis esse debeant. 939

QUÆSTIO IV. MORALIS.

- An ecclesiasticum collegium censeatur extinctum, et ad sæcularem principem redire per defectum omnium, qui de collegio sunt. 927

QUÆSTIO V.

- Utrum in eligenda doctrinæ forma, sta-

QUÆSTIO VI.

- An in damnatorum spiritibus sit alternatio, et vicissitudo tormentorum. 952

QUÆSTIO VII.

- Utrum cicuratio tauri in D. Marci solemnii fieri solita superstitione vacet. 958

